

[Henning Philipsen.]

spørger jeg: hvem er det, man subsidierer? Hvis fru Kirsten Jacobsen vil tage sit erhverv uden for dette ting særdeles alvorligt, burde hun i hvert fald konstatere én ting, og det er, at der er vel ikke ret meget, der i den grad er inflationsdæmpende som netop det almennyttige byggeri, al den stund her ikke kan spekuleres — i modsætning til det byggeri, som fru Kirsten Jacobsen gang på gang forsvarer, og som i høj grad er udtryk for den økonomiske situation, som dette land er bragt i, nemlig den overhåndtagende gældsstiftelse som følge af den inflation, vi er i.

Det er den konkrete sandhed. Det burde fru Kirsten Jacobsen have sagt i stedet for — jeg ved ikke, højtærede formand, om jeg har lov til at sige . . . nej, jeg skal lade være med at bruge stærke ord, men guderne skal vide, jeg havde lyst til det.

Hvad har fru Kirsten Jacobsen at foreslå i stedet for, når det drejer sig om det almennyttige byggeri? Det, man har at foreslå, er salg, salg af det almennyttige byggeris boliger. Det er det modsatte af det, som fru Kirsten Jacobsen optræder som ypperstepræstinde for her, nemlig dette, at man skulle opnå en spekulationsgevinst i det almennyttige byggeri. Det er det, som fru Kirsten Jacobsen her er advokat for, nemlig at det almennyttige byggeri skulle ud i den almindelige spekulation, ud i den almindelige omsætning. Herved ville man simpelt hen kunne forhindre, at lille fru Petersen med tre børn ude i kæret fik en jordisk chance for at komme ind i det byggeri, som mere end noget andet her i landet har været inflationshæmmende, og som mere end noget andet har været med til at skabe boliger, der var rammen for familier, så de kunne have en nogenlunde hæderlig tilværelse. Det er det, fru Kirsten Jacobsen vil slå i stykker, og hvis fru Kirsten Jacobsen — jeg gentager — vil tage sit erhverv alvorligt, så giver hun sig for en gangs skyld til at tænke. Efter min opfattelse har hun ikke gjort det indtil nu.

Formanden:

Jeg henstiller, at man holder medlemmernes erhverv uden for debatten.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil medvirke postivt til lovforslaget som en midlertidig nødløsning. Jeg skal nok afholde mig fra en lang debat om alment boligbyggeri, men jeg kan dog ikke lade være med at sige, at det har dog haft sin store betydning igennem årene. At det så nu måske af mange grunde er løbet løbsk, det kan vi jo bare tage til efterretning nu. Situationens alvor er nu, om man skal hjælpe de mennesker, der kommer i en vanskelig situation om forholdsvis kort tid, og det vil vi gerne se positivt på.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne vil gerne være med til at give det almennyttige byggeri yderligere 100 mill. kr. Vi tror ikke, det er nok, men det skal jeg komme tilbage til.

De synspunkter, fru Kirsten Jacobsen har givet udtryk for heroppe, må vi have lov til at opfatte ikke alene som fru Kirsten Jacobsens egne synspunkter, men som fremskridtspartiets synspunkter på boligpolitikken, og én ting har da været nyttig ved denne debat, og det er, at der er ikke nogen tvivl længere om, hvorledes fremskridtspartiet stiller sig.

Jeg synes, det har været en ganske alvorlig historieforvanskning, der her har fundet sted, ikke mindst fra fru Kirsten Jacobsens side. Hvad er kendsgerningerne i denne sag? At det er det byggeri, der blev ibrugtaget fra 1969, disse byggerier, der er opført under de meget høje byggeomkostninger i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne, som har fået disse vanskeligheder. I den redegørelse, der er udsendt af boligministeriet sidste år, siges der:

„Rentesikringen er for disse årgange blevet langt større end forudsat ved boligforliget i 1966, hvor markedsrenten lå på 8-9 pct. og man i løbet af boligforligets normaliseringsperiode forventede et fald til 6-7